

3. Снигирева В. В. Розничный магазин. Управление ассортиментом по товарным категориям / В. В. Снигирева. – С.Пб. : Питер, 2005. – 416 с.

4. Гурова Н. Б. Новая технология управления: категорийный менеджмент / Н. Б. Гурова // Журнал «Корпоративные системы». – 2003. – № 37 (403).

5. Томпсон А. А. Стратегический менеджмент. Искусство разработки и реализации стратегии : учеб. для вузов по экон. специальностям : пер. с англ. / А. А. Томпсон, А. Дж. Стрикленд, под ред. Л.Г. Зайцева, М.И. Соколовой. – М. : Бизнес-Пресса, 1998. – 540 с.

6. Войцеховский О. А. Толковый словарь «нового ритэйла». Категорийный менеджмент [электронный ресурс] / О. А. Войцеховский. – Режим доступа : <http://www.retail.ru/biblio/category01.htm>.

7. Затейкин В. К. Категорийный менеджмент в Европе. Некоторые выводы [Электронный ресурс] / В. К. Затейкин. – Режим доступа : <http://www.retail.ru/biblio/category02.htm>.

ШЛЯХИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ В СФЕРІ МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

*Павленко Д. С., студент
Науковий керівник: Смоленніков Д. О., к.е.н.
Сумський державний університет*

Швидкі технологічні зміни та глобалізація ринку створюють нові можливості для посилення розвитку малих та середніх підприємств (МСП) та значно впливають на конкурентне середовище бізнесу. Сучасна сфера економіки, яка заснована на знаннях, може включати широкий спектр виробничих та фінансових методів, інноваційну діяльність та креативність, досвід та високу ефективність людських ресурсів. Беручи за увагу значну роль малого та середнього бізнесу в державі, виникає нагальна потреба в регіональному та державному регулюванні цієї сфери ринкових відносин. Тому питання формування економічної політики забезпечення розвитку та успішного функціонування сфери малого та середнього підприємництва є наразі вкрай актуальним.

В Україні проведення економічної політики у сфері малого та середнього підприємництва наштовхується на безліч перепон, подолан-

ня яких ставиться за мету в Законі України «Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні». А саме:

- низька конкурентоспроможність та інвестиційно-інноваційна активність;
- недостатня підтримка підприємницької ініціативи громадян;
- складний порядок ведення обліку в цілях оподаткування та звітності;
- обмежений доступ до фінансових та кредитних ресурсів через значну нестабільність підприємств сектору;
- недостатньо розвинена інфраструктура підтримки малого і середнього підприємництва;
- висока залежність суб'єктів сектору до несприятливих економічних факторів;
- надмірна зарегульованість економічних процесів та організаційних процедур;
- недостатня інформаційна державна підтримка суб'єктів малого і середнього підприємництва та об'єктів інфраструктури підтримки малого і середнього підприємництва;
- існуюча системи оподаткування, обліку та звітності для суб'єктів малого підприємництва, що не відповідає критеріям, встановленим у податковому законодавстві;
- відсутність або недостатність фінансової державної підтримки малих і середніх підприємств;
- недосконалий державний нагляд (контроль) у сфері господарської діяльності;
- складність в отриманні дозвільних процедур;
- брак висококваліфікованих кадрів;
- відсутність інноваційного вектору розвитку малого та середнього підприємництва.
- низький рівень консультаційної державної підтримки;
- нерациональне використання людського потенціалу [1].

Розвиток підприємництва має великий вплив на державну політику з метою створення середовища та створення інфраструктури, яка підтримує підприємництво. Підприємництво виникла в центрі уваги державної політики, і в цій ситуації уряд має бути уважним, спостережливим і чітким до питання сприятливої та продуктивної політики. Зрозуміло, що при впровадженні політики підприємництва один розмір не підходить усім, і в довгостроковій

перспективі уряди повинні забезпечити сприятливе середовище для виникнення прибуткового підприємництва, а не непродуктивного підприємництва [2].

На основі дослідження закордонного досвіду та індикаторів економічної політики, можна висунути шляхи модернізації діяльності малого та середнього підприємництва (рисунок 1).

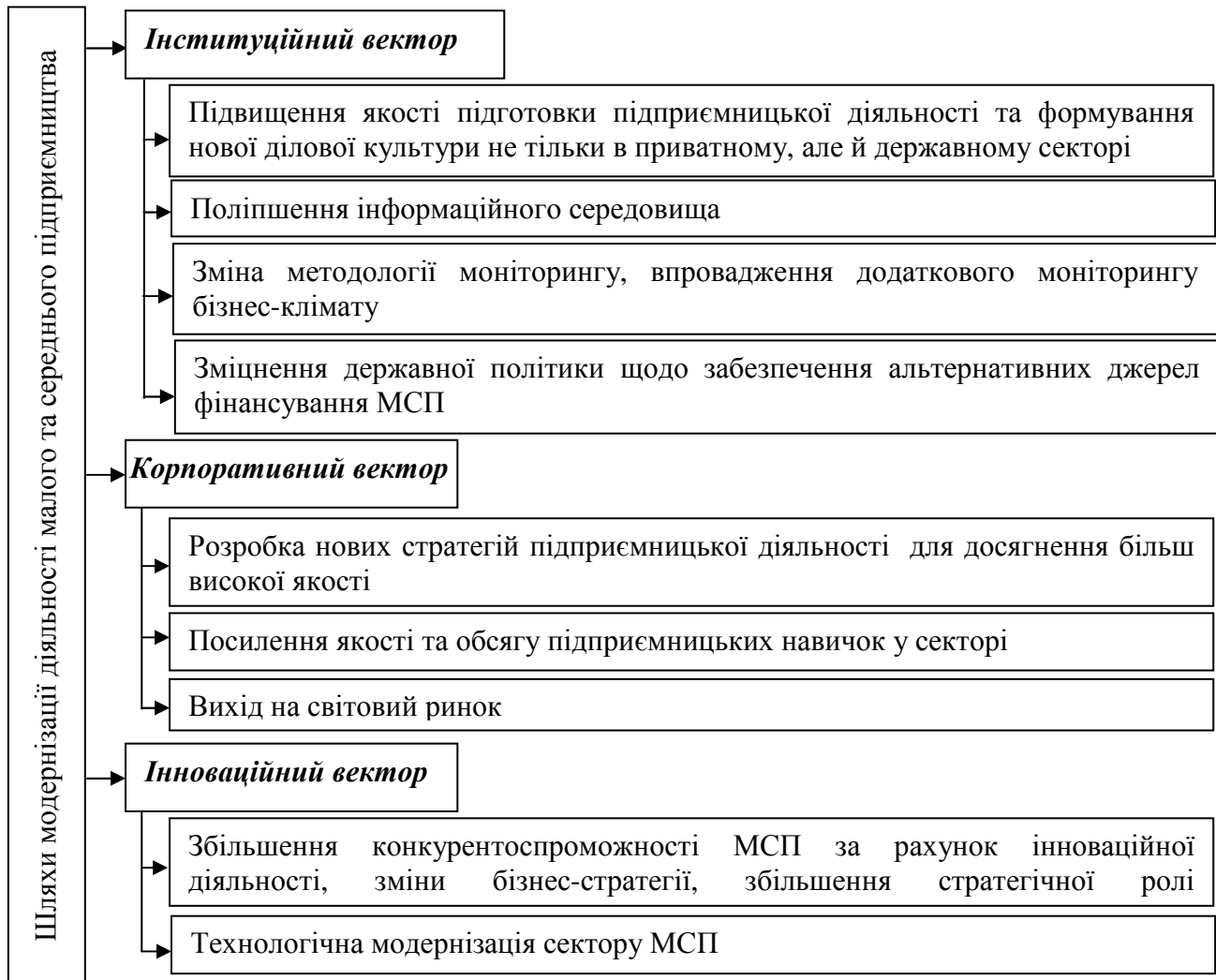

Рисунок 1 - Шляхи модернізації діяльності малого та середнього підприємництва (розроблено автором на основі [4])

Держава мала би заохотити процес модернізації підприємницької діяльності шляхом надання фінансової, експертної та іншої допомоги у пошуку нових ринків, розробці маркетингових стратегій для доступу до них, підготовці підприємців до ведення переговорів, міжнародної торгівлі, участі у делегаціях бізнесу та організації професійних та торговельних форумів тощо. Крім того вкрай важливим є використання нових технологій, підтримка інноваційних навчальних програм, надання висококваліфікованих курсів з маркетингу та маркетингових стратегій.

Посилення якості та обсягу підприємницьких навичок у секторі дало б можливість державі надавати фінансову, експертну та іншу допомогу для спеціалізованої підготовки керівного персоналу у секторі (тренінги, семінари тощо).

Основні умови, що сприяють розвитку підприємництва: політична стабільність, макроекономічна стабільність, передбачуваність чи прогнозування економічної ситуації, прозорість законів та правил та їх ефективність впровадження на практиці, розвинена виробнича інфраструктура тощо. Враховуючи ці умови, бізнес-середовище оцінюється відповідно до міжнародної практики. За базу може бути взято методології Світового банку та Всесвітнього економічного форуму, які можуть бути використані для цілей моніторингу підприємницької діяльності в Україні [3].

Отже, проведення економічної політики у сфері малого та середнього бізнесу потребує значної модернізації, яка зосереджена на зміні продуктивних сил та інституційного середовища з метою розвитку і підвищення конкурентоспроможності та стійкості економіки. Сприятливий доступ до фінансування має поєднуватися із заходами щодо впровадження кращих практик, стимулювання інновацій, реєстрації інтелектуальної власності та підвищення рівня інтернаціоналізації. Для досягнення цієї мети держава потребує постійного моніторингу задля виявлення потенційно успішних малих та середніх підприємств та перенесення їх досвіду на інші.

Література.

1. Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні : Закон України від 22.03.2012 № 4618-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 3. Ст.23. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4618-17> (дата звернення: 30.11.2017).

2. Minniti M. The role of government policy on entrepreneurial activity: productive, unproductive, or destructive. *Entrepreneurship Theory and Practice*. 2008. № 32(5). P. 779-790.

3. На шляху до сучасної державної політики у сфері малого та середнього бізнесу в Україні. URL : <http://ukrajina.fnst.org/sites/default/files/uploads/2016/08/09/smeinukraineukrfinal.pdf> (дата звернення: 30.11.2017).

4. Mirzanti I., Simatupang T., Larso D. Mapping on Entrepreneurship Policy in Indonesia. *In Procedia - Social and Behavioral Sciences*. 2015.

ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Каленік К. О., студентка

Науковий керівник: Клепікова О. В., стар. викладач

Харківський торговельно-економічний інститут КНТЕУ

Інноваційний потенціал підприємства – це міра його готовності виконати завдання, що забезпечують досягнення поставленої інноваційної мети, тобто міра готовності до реалізації проекту чи програми інноваційних стратегічних змін. Саме завдяки інноваційному потенціалу підприємство може оперативно реагувати на зміни зовнішнього середовища, вносячи необхідні зміни до свого внутрішнього середовища. Тому оцінка інноваційного потенціалу є необхідною операцією процесу розробки стратегії.

У сучасній економічній літературі розглядаються діагностичний та детальний підходи до оцінки інноваційного потенціалу.

Проведення діагностичного аналізу вимагає визначених навичок і інформаційної бази. Діагностичний аналіз й оцінка інноваційного потенціалу підприємства передбачає ведення каталогу керуючих впливів; ведення каталогу ситуацій зі станом середовища; ведення каталогу діагностичних параметрів, що характеризують зовнішні прояви; ведення каталогу структурних параметрів, що характеризують внутрішній стан; установлення взаємозв'язку структурних і діагностичних параметрів системи; спостереження діагностичних параметрів і обробка статистичних даних; оцінка структурних параметрів; оцінка стану приватних параметрів і визначення інтегральної оцінки потенціалу.

Детальний аналіз внутрішнього середовища й оцінки інноваційного потенціалу підприємства характеризується великою трудомісткістю, але він дає корисну інформацію. Схема оцінки інноваційного потенціалу організації при детальному аналізі внутрішнього середовища така: дається опис системної нормативної моделі стану інноваційного потенціалу організації (його внутрішнього середовища); установлюється фактичний стан інноваційного потенціалу; аналізується неузгодженість нормативних і